

विहादी गाउँपालिका

स्थानीय राजपत्र

खण्ड ९

संख्या ४

मिति २०८२।०३।२६

भाग १

विहादी गाउँपालिका

गण्डकी प्रदेश, नेपाल

स्थानीय मदिरा (अन्न बाली तथा फलफुलबाट) उत्पादन, ब्राण्डिङ तथा विक्री

वितरण व्यवस्थापन ऐन, २०८२

नेपाल कृषिमा निर्भर रहेको देश हो। अन्नबाली उत्पादनका हिसावले सबै प्रकारका अन्नबाली नेपालमा उत्पादन हुन्छन्। पहाडी भूभागमा उत्पादन हुने अन्नबालीमा कोदो महत्वपूर्ण अन्नबाली हो। महाभारत तथा चुरे क्षेत्रमा यस बालीको अत्याधिक उत्पादन हुन्छ। यस विहादी गाउँपालिकाको सम्पूर्ण भूभागमा कोदो उत्पादन हुन्छ। कोदोको रोटी र ढिडो बनाएर उपभोग गर्ने गरेको भएता पनि यसको रक्सी बनाएर खाने चलन परापूर्व समयदेखि नै चल्दै आएको छ। मदिरा सेवन गर्ने समूदायले आफ्नो धार्मिक, साँस्कृतिक रिति स्थिति र परम्पराअनुसार यसको प्रयोग गर्ने गरेको पाइन्छ। नेपाल सरकारले स्थानीय तहमा उत्पादन गरिएको मदिरालाई रक्सी उत्पादन गर्न, त्यसको ब्राण्डिङ गर्न, त्यसको गुणस्तर निर्धारणमा सहजिकरण गर्नका लागि साथै कम्पनीबाट उत्पादित मदिरा विक्री वितरणको व्यवस्थापन गर्नका लागि नेपालको संविधान, २०७२ को धारा २२६ को उपधारा (१) र अनुसूची ८ तथा स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा १०२ ले दिएको अधिकार प्रयोग गरि यो स्थानीय मदिरा (अन्न बाली तथा फलफुलबाट) उत्पादन, ब्राण्डिङ तथा विक्री वितरण व्यवस्थापन ऐन जारी गर्न उपयुक्त देखिएकोले विहादी गाउँपालिकाले यो ऐन जारी गरेको छ।

विहादी गाउँपालिका

स्थानीय मदिरा (अन्न बाली तथा फलफुलबाट) उत्पादन, ब्राण्डिङ तथा विक्री वितरण व्यवस्थापन ऐन, २०८२

प्रस्तावना :

नेपाल कृषिमा निर्भर रहेको देश हो । अन्नबाली उत्पादनका हिसावले सबै प्रकारका अन्नबाली नेपालमा उत्पादन हुन्छन् । पहाडी भूभागमा उत्पादन हुने अन्नबालीमा कोदो महत्वपूर्ण अन्नबाली हो । महाभारत तथा चुरे क्षेत्रमा यस बालीको अत्याधिक उत्पादन हुन्छ । यस विहादी गाउँपालिकाको सम्पूर्ण भूभागमा कोदो उत्पादन हुन्छ । कोदोको रोटी र ढिडो बनाएर उपभोग गर्ने गरेको भएता पनि यसको रक्सी बनाएर खाने चलन परापूर्व समयदेखि नै चल्दै आएको छ । मदिरा सेवन गर्ने समूदायले आफ्नो धार्मिक, साँस्कृतिक रिति स्थिति र परम्पराअनुसार यसको प्रयोग गर्ने गरेको पाईन्छ । नेपाल सरकारले स्थानीय तहमा उत्पादन गरिएको मदिरालाई रक्सी उत्पादन गर्न, त्यसको ब्राण्डिङ गर्न, त्यसको गुणस्तर निर्धारणमा सहजिकरण गर्नका लागि साथै कम्पनीबाट उत्पादित मदिरा विक्री वितरणको व्यवस्थापन गर्नका लागि नेपालको संविधान, २०७२ को धारा २२६ को उपधारा (१) र अनुसूची ८ तथा स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा १०२ ले दिएको अधिकार प्रयोग गरि यो स्थानीय मदिरा (अन्न बाली तथा फलफुलबाट) उत्पादन, ब्राण्डिङ तथा विक्री वितरण व्यवस्थापन ऐन जारी गर्न उपयुक्त देखिएकोले विहादी गाउँपालिकाले यो ऐन जारी गरेको छ ।

परिच्छेद – १

प्रारम्भिक खण्ड

१. संक्षिप्त नाम र प्रारम्भ : क) यस ऐनको नाम विहादी गाउँपालिकाको " स्थानीय मदिरा (अन्न बाली तथा फलफुलबाट) उत्पादन, ब्राण्डिङ तथा विक्री वितरण व्यवस्थापन ऐन, २०८२" रहेको छ ।

ख) यो ऐन गाउँसभाबाट पारित भएको मिति देखि तुरुन्तै लागू हुनेछ ।

२. परिभाषा : विषय वा प्रसंगले अर्को अर्थ नलागेमा यस ऐनमा :

क) "मदिरा" भन्नाले अन्न, फलफुल वा अन्य कुनै स्टार्चयुक्त वस्तुलाई जीव रासायनिक प्रक्रियाद्वारा कुहार्ने वा अन्य कुनै तरिकाबाट तयार पारिएको अल्कोहलयुक्त पदार्थ सम्झनु पर्दछ र यो शब्दले रक्सी,

जाँड, छयाड, ह्विस्की, रम, जीन, ब्राण्डी, भोङ्का, वियर, वाईन, सेरी, सेम्पेन, साईडर, पेरी, मिड, माल्टन, औद्योगिक अल्कोहल, रेक्टिफाइड स्प्रिट, साइन्ट स्प्रिट, डिनेचर्ड स्प्रिट र हेड्स स्प्रिट समेतलाई जनाउँछ ।

ख) "उत्पादन" भन्नाले मदिरा तयार गर्नका लागि आवश्यक पदार्थ कुहाउने, तताउने, पकाउने वा त्यस्तो पदार्थमा बास्ना वा स्वाद आउने गरी कुनै कुराको समिश्रण गर्ने वा मदिरा तयार गर्नको लागि अपनाईने सबै वा कुनै विधि वा कार्य सम्झनु पर्दछ ।

ग) "अनुमतिपत्र" भन्नाले दफा ७ बमोजिम मदिरा उत्पादन, विक्री वितरण निकासी वा पैठारी गर्न दिईएको अनुमतिपत्र सम्झनु पर्दछ ।

घ) "ब्राण्डिङ" भन्नाले उत्पादनलाई खाद्यवस्तु गुणस्तर नियन्त्रण प्रयोगशालाबाट परीक्षण गराई त्यसलाई पिउनयोग्य हो भनी प्रमाणिकरण गर्ने प्रकृत्यालाई सम्झनु पर्दछ ।

ङ) "स्टिकर" भन्नाले गुणस्तर चिन्हलाई मदिरा प्याकिङ गरिएको भाँडोमा प्रयोग गरिने कुरालाई सम्झनु पर्दछ ।

च) "सिलबन्दी" भन्नाले मदिरा उत्पादन गरिसकेपछि त्यसलाई भाँडोमा बन्द गरेपश्चात अन्तःशुल्कबाट गरिने सिलबन्दीलाई सम्झनु पर्दछ ।

छ) "तोकिएको" वा "तोकिए बमोजिम" भन्नाले यस ऐन अन्तर्गत बनेका नियममा तोकिएको वा तोकिए बमोजिमको व्यवस्थालाई सम्झनु पर्दछ ।

परिच्छेद – २

उत्पादन तथा विक्री

३. घरेलु मदिराको उत्पादन र विक्री:

क) यस गाउँपालिकाको निश्चित क्षेत्रभित्र निश्चित प्रकृत्या पुर्याई अन्न बाली तथा फलफुल बाहेकका घरेलु मदिरा उत्पादन तथा विक्री गर्न पाईने छैन । तर, यस दफाले कसैलाई पनि धार्मिक तथा घरायसी प्रयोजनका लागि निश्चित परिमाणमा घरेलु मदिरा उत्पादन गर्न रोक लगाएको मानिने छैन ।

ख) उपदफा (क) बमोजिम बाहेकको घरेलु मदिरा उत्पादन गरी विक्री गरेमा खानतलासी लिई उत्पादनमा प्रयोग भएका सामानहरु जफत गरि रु ५० हजार सम्म जरिवाना गर्न सकिनेछ ।

ग) यस गाउँपालिका भित्र व्यवसायिक रुपमा उत्पादन गरिएको कोदो, सुन्तला तथा खुर्पानीको मदिरालाई पालिकाले ब्राण्डिङ गर्न तथा त्यसको परीक्षण गर्न सहजीकरण गर्नेछ ।

घ) उत्पादित स्थानीय मदिरालाई स्टिकर लगाइ भाँडोमा सिलबन्दी गरे पछि गाउँपालिकाको प्रतिनिधिको रोहवारमा अन्तःशुल्कको होलोग्राम (चिन्ह) ले सिललाई प्रमाणीकरण गरेर मात्र विक्री गर्न बजारमा पठाइनेछ ।

ङ) त्यसरी अन्तःशुल्कले प्रमाणीकरण नगरेको मदिरा विक्री वितरण गरेको खण्डमा तोकिए बमोजिमको सजाय हुनेछ ।

च) यसरी उत्पादन हुने मदिरा कोदोको मदिरा ह्विस्कीको मापदण्ड अनुसारको, सुन्तलाको मदिरा वाईनको मापदण्ड र खुर्पानीको मदिरा ब्राण्डीको मापदण्ड अनुसारको उत्पादन गरि खाद्य तथा गुणस्तर प्रयोगशालाबाट त्यसको यूपि (अल्कोहल इकाइ मात्र) २५ प्रतिशत र भि.भि (Volume by Volume) ४२.३ प्रतिशत कायम गरिनेछ ।

४. मदिराजन्य वस्तुको विक्री :

क) मदिराजन्य वस्तुको विक्रेताले पसल स्थापना गर्न संघीय कानून बमोजिमको प्रक्रिया पुरा गर्नको साथै यस गाउँपालिकाबाट समेत स्वीकृत लिनुपर्नेछ ।

ख) मदिराजन्य वस्तु विक्री गर्ने पसल खाद्यान्न, किराना वा अन्य पसल खोल्न पाइने छैन यस्ता पसलहरु छुट्टै खोल्नुपर्नेछ ।

ग) यस गाउँपालिका भित्र बेलुका ५ बजेदेखि ९ बजेसम्म मदिराजन्य पदार्थको विक्री वितरण गर्न पाइनेछ । बेलुका ९ बजे पश्चात मदिराको विक्री वितरण गर्न पाइने छैन ।

५. मदिराजन्य पदार्थको प्रयोग :

क) यस गाउँपालिका भित्र तोकिएको क्षेत्र बाहेक कुनै पनि सार्वजनिक स्थलमा मदिराजन्य पदार्थ सेवन गर्न पाइने छैन । मदिराजन्य पदार्थ सेवन गरि सार्वजनिक स्थलमा होहल्ला वा झगडा गरेमा यस्तो गर्ने व्यक्ति वा समूहलाई नियन्त्रणमा लिन सकिने छ ।

ख) उपदफा (क) बमोजिम नियन्त्रणमा लिएको व्यक्तिलाई जनही रु एक हजार देखि पाँच हजार सम्म जरिवाना गर्न सकिनेछ ।

परिच्छेद – ३

अनुमति तथा नियन्त्रण

६. **मदिराको उत्पादनमा नियन्त्रण :** कुनै व्यक्तिले अनुमति पत्र बेगर र अनुमतिपत्र पाएकोले पनि अनुमति पत्रमा तोकिएको शर्त बमोजिम बाहेक मदिराको उत्पादन गर्न पाउने छैन ।

७. **मदिराको विक्री वितरणमा नियन्त्रण :**

क) कुनै व्यक्तिले अनुमतिपत्र बेगर र अनुमति पत्र पाएकोले पनि अनुमतिपत्रमा तोकिएको शर्त बमोजिम बाहेक मदिरा विक्री, वितरण गर्न वा मदिरा खुवाउन, बार तथा रेष्टुरेन्ट वा पसल थापन पाउने छैन ।

ख) प्लाष्टिकको पोका (पाउच) मा मदिरा राखी मदिराको उत्पादन तथा विक्री वितरण गर्न पाईने छैन ।

ग) अठार वर्षको उमेर पुरा नगरेका व्यक्ति तथा गर्भवती महिलालाई मदिरा विक्री वितरण गर्न पाईने छैन ।

घ) अठार वर्ष उमेर पुरा नगरेको व्यक्तिले मदिराको विक्री वितरण गर्न पाईने छैन ।

८. **मदिराको निकासी पैठारीमा नियन्त्रण :** कुनै व्यक्तिले सम्बन्धित निकायको अनुमतिपत्र बाहेक अनुमति पाएकोले पनि अनुमतिपत्रमा तोकिएको शर्त बमोजिम बाहेक मदिराको निकासी वा पैठारी गर्न पाउने छैन ।

९. **अनुमतिपत्रको लागि निवेदन दिनुपर्ने :** विहादी गाउँपालिका क्षेत्रभित्र मदिराको उत्पादन, विक्री वितरण, निकासी वा पैठारी गर्न चाहनेले संघीय तथा प्रदेश कानून बमोजिमको प्रक्रिया परा गरि यस गाउँपालिकाबाट समेत अनुमतिपत्र लिनुपर्नेछ र अनुमतिपत्र लिनको लागि तोकिए बमोजिमको ढाँचामा गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालयमा निवेदन दिनुपर्नेछ ।

१०. **अनुमतिपत्र दिनु पर्ने :** दफा ९ बमोजिम अनुमतिपत्रको लागि कुनै निवेदन पर्न आएमा तोकिएको अधिकारीले सो निवेदन उपर आवश्यक जाँचबुझ गर्नेछ र त्यसरी जाँचबुझ गर्दा निवेदककलाई अनुमतिपत्र दिन मनासिब देखेमा तोकिए बमोजिमको शर्तको अधिनमा रही मदिराको उत्पादन, विक्री वितरण, निकासी वा पैठारी गर्न तोकिएको दस्तुर लिई तोकिएको ढाँचामा अनुमतिपत्र दिनु पर्नेछ । तर अठार वर्षको उमेर नपुगेको व्यक्तिलाई अनुमतिपत्र दिईने छैन ।

११. **अनुमतिपत्रको अवधि र नविकरण :** अनुमतिपत्र प्रत्येक वर्ष नविकरण गर्नुपर्नेछ र नविकरण दस्तुर सम्बन्धी व्यवस्था गाउँपालिकाको आर्थिक ऐनमा तोकिए बमोजिम हुनेछ ।

१२. अनुमतिपत्र रद्द गर्न सक्ने : तोकृको अधिकारीले दफा १० बमोजिम दिइएको अनुमतिपत्र देहायको अवस्थामा रद्द गर्न सक्नेछ :

क) निर्धारित समयभित्र अनुमतिपत्र नविकरण नगरेमा,

ख) अनुमतिपत्रमा तोकिएका शर्त उलेङ्घन गरेमा ,

ग) दफा ४ बमोजिमका शर्त विपरित कार्य गरेमा,

१३. लागु नहुने अवस्था : यस ऐनका अन्य दफाहरुमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भएतापनी निजी उपयोगको निमित्त तोकिएको परिमाणमा रक्सी जाँड बनाउन यस ऐन अन्तर्गत अनुमतिपत्र लिनु पर्ने छैन ।

परिच्छेद – ४

अनुगमन सम्बन्धी व्यवस्था

१४. खानतलासी, कब्जा वा नियन्त्रणमा लिन सक्ने :

क) कुनै स्थानमा यस ऐन बमोजिम सजाय हुने कसुर भएको छ भन्ने मनासिव कारण भएमा गाउँपालिकाको बजार अनुगमन समिति वा प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत वा निजले तोकेको अधिकृत स्तरको कर्मचारीले त्यस्तो स्थानको खानतलासी गर्न सक्नेछ ।

ख) उपदफा (क) बमोजिम खानतलासि गर्दा तोकिएको अधिकारीले खानतलासी गर्नु पर्ने कारण खोली खानतलासी गर्ने स्थानको धनी वा तत्काल सो स्थान प्रयोग गरिरहेको व्यक्तिलाई सोस्थानमा प्रवेश गर्नभन्दा अगावै सूचना दिएर मात्र खानतलासी गर्नु पर्नेछ ।

ग) उपदफा (ख) बमोजिम खानतलासी गर्दा यस ऐन बमोजिम सजाय हुने कसुर भएको विश्वसनीय कारण देखिएमा त्यस्तो कसुरसँग सम्बन्धित सामान कब्जामा लिन सकिनेछ ।

घ) कुनै व्यक्तिले यस ऐन बमोजिम सजाय हुने कसुर गरेको वा गर्न लागेको छ र निजलाई नियन्त्रणमा नलिए निज भागी जाने सम्भावन छ भन्ने लागेमा गाउँपालिकाको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतले निजलाई गाउँ प्रहरी वा स्थानीय तहमा रहेको नेपाल प्रहरीको सहयोगमा निजलाई नियन्त्रणमा लिन आदेश दिन सक्नेछ ।

ङ) तोकिएको अधिकारीले यस दफा बमोजिम खानतलासी, कब्जा वा नियन्त्रणमा लिदा अपनाउनुपर्ने अन्य व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुनेछ ।

च) तोकिएको अधिकारीले यस दफा बमोजिम खानतलासी, कब्जा वा नियन्त्रणमा लिदा अपनाउनपने अन्य व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुनेछ ।

१५. नियन्त्रण र कब्जाको प्रतिवेदन दिनु पर्ने :

यस ऐन अन्तर्गत कसैलाई नियन्त्रणमा लिएको वा कुनै स्थानमा खानतलासी गरेको वा कुनै सामान कब्जा गरेकोमा तोकिएको अधिकारीले सो कुराको प्रतिवेदन चौबिस घण्टा भित्र छिटो माध्यमद्वारा प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत समक्ष पठाउनु पर्नेछ ।

१६. दुख दिने नियतले खानतलासी, कब्जा वा नियन्त्रण गर्नेलाई सजाय :

यस ऐनको विरुद्ध काम भए गरेको भन्ने मनासिव कारण नभई अर्कालाई दुख दिने, हैरानी गर्ने, बेइज्जती गर्ने वा क्षति पुर्याउने नियतले कुनै स्थानमा प्रवेश गर्न वा खानतलासी गर्ने गराउने, कसैलाई नियन्त्रण गर्ने गराउने, कब्जा वा जफत गर्न नहुने सामान कब्जा वा जफत गर्ने गराउने वा कसैलाई अनावश्यक क्षति वा चोट पुर्याउने वा पुर्याउन लगाउने व्यक्तिलाई पचास हजार रुपैयाँ सम्म जरिवाना हुनेछ ।

१७. मदिरा तथा अन्य सामानको जफत र विक्री :

क) कुनै व्यक्तिले यस ऐन विपरित मदिराको उत्पादन, विक्री वितरण, निकासी वा पैठारी गरेमा सो कार्यसँग सम्बन्धित मदिरा तोकिएको अधिकारीले जफत गर्नेछन ।

ख) उपदफा (क) बमोजिम जफत गरिएको मदिरामध्ये गुणस्तरयुक्त मदिरा तोकिएको अधिकारीले तोकिए बमोजिम लिलाम विक्री गर्नु पर्नेछ ।

ग) यस ऐन विपरित मदिराको कारोवार गर्न प्रयोग गरिएका सबै सामानहरु तोकिएको अधिकारीले जफत गरि तोकिए बमोजिम लिलाम विक्री गर्नेछन । तर सवारी साधनको हकमा सवारी धनीको मञ्जुरी रहेनछ भने त्यस्तो साधन जफत हुने छैन ।

१८. सहयोग गर्नुपर्ने : यस ऐन अन्तर्गत सजाय हुने कसुरको तहकिकातको सिलसिलामा प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत वा निजबाट अधिकार पाएको कर्मचारीले सहयोग मागेमा आवश्यक सहयोग गर्नु सम्बन्धित व्यक्तिको कर्तव्य हुनेछ ।

परिच्छेद – ५

विवाद निरूपण, दण्ड तथा पुरस्कार

१९. मुद्दा हेर्ने अधिकारी : यस ऐन बमोजिम मदिराजन्य वस्तुको उत्पादन, विक्री र उपयोगको कारण उत्पन्न विवाद गाउँपालिकाको न्यायिक समितिले हेर्नेछ । तर, न्यायिक समितिको क्षेत्राधिकार भन्दा बाहेकको विषय संघीय वा प्रदेश कानून बमोजिम हुनेछ ।

२०. पुनरावेदन : यस ऐन बमोजिम न्यायिक समितिले गरेको निर्णय उपर संघीय कानून बमोजिम पुनरावेदन गर्न सकिनेछ ।

२१. दण्ड सजाय :

क) यस ऐन विपरीत काम गर्ने व्यक्तिलाई कसुरको प्रकृति अनुसार एक लाख रुपैयाँ सम्म जरिवाना हुनेछ ।

ख) यस ऐन विपरितको कुनै काम गर्न उद्योग गर्ने वा त्यस्तो काम गर्न दुरुत्साहन गर्ने वा सो कामलाई सहयोग गर्ने व्यक्तिलाई पचास हजार रुपैयाँ सम्म जरिवाना हुनेछ ।

२१. गाउँपालिकालाई तिर्न पर्ने रकम सरकारी बाँकी सरह असुल गर्ने : यो ऐन वा यस ऐन अन्तर्गत बनेको नियम बमोजिम कुनै व्यक्तिले गाउँपालिकालाई तिर्नुपर्ने रकम नतिरी वा नबुझाई बाँकी राखेमा त्यस्तो रकम निजबाट सरकारी बाँकी सरह असुल उपर गरिनेछ ।

२२. पुरस्कार :

क) कसैले यस ऐन विपरित मदिरा उत्पादन, सञ्चय, विक्री वितरण, ओसार पसार, निकासी वा पैठारी गर्न लागेमा वा गरेमा त्यसको सुराक दिने वा सबुत प्रमाण सहित सम्बन्धित व्यक्ति पत्रेर पेश गर्ने व्यक्तिलाई सो कार्य भए गरेको प्रमाणित हुन आएमा विगोको बीस प्रतिशत रकम पुरस्कार स्वरुप दिन सकिनेछ ।

ख) उपदफा (क) बमोजिम पुरस्कार दिने प्रयोजनको लागि मदिरा र सो सँग सम्बन्धित जफत भएको सामान लिलाम भएको अवस्थामा लिलामबाट प्राप्त रकमलाई बिगो मानिनेछ ।

ग) कुनै कारणले जफत भएको मदिरा वा सामान लिलाम हुन नसकेमा वा लिलाम नहुने भएमा कार्यपालिकाले त्यस्तो सुराक दिने वा सबुत प्रमाण सहित व्यक्ति पत्रेर पेश गर्ने व्यक्तिलाई उचित ठहर्याएको रकम पुरस्कार स्वरुप दिन सक्नेछ ।

घ) उपदफा (ख) र (ग) बमोजिम पुरस्कार पाउने व्यक्ति एक जनाभन्दा बढी भएमा पुरस्कारको रकम दामासाहीले वितरण गरिनेछ ।

ड) उपदफा (ख) र (ग) बमोजिम वितरण गरिने पुरस्कारमा कुनै कर लाग्ने छैन ।

परिच्छेद – ६

संशोधन, बचाउ तथा खारेजी

२४. **नियम बनाउने अधिकार :** यस ऐनको उद्देश्य कार्यान्वयन गर्न गाउँ कार्यपालिकाले नियम तथा कार्यविधिहरू बनाउन सक्नेछ ।

२५. संशोधन, बचाउ र खारेजी :

क) यस ऐनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भएता पनि अन्य प्रचलित नेपाल तथा प्रदेश कानून बमोजिम भई वा डिष्टीलरीबाट मदिरा उत्पादन गर्ने ठेक्का वा अनुमतिप्राप्त गरेकोलाई यस ऐनले बाधा पुर्याएको मानिने छैन ।

ख) यो ऐन संशोधन वा खारेज गर्न आवश्यक देखेमा गाउँसभाले संशोधन वा खारेज गर्न सक्नेछ ।

ग) यस ऐनमा लेखिएका कुराहरू प्रचलित स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ सँग बाझिएको हद सम्म स्वतः निष्कृत हुनेछ ।

२६. **यसै ऐन बमोजिम हुने :** यस ऐनमा लेखिएका कुराहरूमा यसै ऐन बमोजिम हुनेछ र दफा १ देखि दफा २५ सम्म लेखिए बाहेक यस ऐन सँग बाझिने प्रचलित संघीय तथा प्रदेश कानूनसँग बाझिएको हदसम्म यस ऐनको प्रयोजनको निमित्त खारेज भए सरह मानिनेछ ।

आज्ञाले

हरि प्रसाद भुसाल

प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत